

GEDACHTE

Niemand weet zooveel slechts van ons als wij zelf, en toch denkt niemand zoo goed over ons als wij zelf.

TWEE DICTATORS

2. STALIN, de dictator met de ijzeren vuist

Deze geweldenaar, thans 57 jaar oud, is wel de machtigste dictator ter wereld.

Telkens doken vorig jaar in de pers berichten op, dat hij aan kanker bezweken zou zijn, maar van Rusland uit werd dit heftig tegengesproken. Dat ditmaal hun démenti met de waarheid overeenkwam, bewees de bloeddorst waarmee die doodgevaande vlak daarop huishield onder zijn vroegere medestrijders.

Waarschijnlijk was bij deze onbevestigde geruchten de wensch de vader der gedachte, want algemeen wordt verwacht en gehoopt, dat mét den dood van Stalin de Sovjet-republiek ineenstorten zal.

Zijn eigenlijke naam is Yosif Visarionovitch Dzhugashvili. Stalin was de code-naam uit de dagen der geheime organisaties in 1910 en '11.

Hij werd bij Tiflis in Georgië geboren.

Georgiërs zijn geen Russen. Hun taal verschilt niet alleen van het Russisch, als het Engelsch van het Portugeesch, maar ook hun letterteekens zijn geheel anders.

Het gezin, waaruit Stalin geboren werd, leefde evenals dat van Mussolini en Hitler, in groote armoede. Er zijn trouwens meer trekken van overeenkomst tusschen dit Europeesche dictators-drietal. Alle drie hebben ze in de gevangenis gezeten, en vervolging ondergaan wegens hun revolutionnaire werkzaamheid.

Vijfmaal viel Stalin zelfs in handen der Tsaristische politie, die hem deporteerde, maar telkens wist hij te ontsnappen, tot eindelijk de revolutie van 1917 hem uit zijn laatste gevangenschap bevrijdde.

Ondanks de armoede van zijn ouders kreeg hij een behoorlijke opvoeding. Van zijn 15e tot zijn 19e jaar bezocht hij een orthodox theologisch seminarium in Tiflis, om voor geestelijke opgeleiding te worden. Maar juist die jaren brachten hem in 't geheim in kennis met de Marxistische ideeën, en waren beslissend voor zijn verder leven!

Hij was de medewerker van Lenin. Zijn werk was het, eenheid te brengen in de wonderlijke melange van minstens honderd verschillende rassen en nationaliteiten, waartoe hij juist als niet-Rus de aangewezen persoon bleek.

Hij is eigenlijk de vader der U.S.S.R., de Unie der Sovjet Republieken.

Lenin had hem als zijn opvolger gekozen uit de vele medewerkers, waaronder Trotzky, Zinoviev, Kamenev en Sokolnikov, al vreesde hij, dat deze staalharde, onbewogen Georgiër wat al te pootig zou optreden.

Van Lenin zijn dan ook de woorden: „Deze kok zal het eten t é gepeperd opdienen!”

Stalin heeft van meet af aan hevige conflicten met Trotzky gehad.

De dictatuur verdraagt nu eenmaal geen andere machtigen naast zich.

Geleidelijk heeft hij al de vroegere medewerkers van Lenin weten weg te werken; — de laatsten in het gerucht-makende en de wereld met afschuw vervullende bloed-proces van dit jaar — terwijl Trotzky als eenige den dans ontsprong door naar 't buitenland te vluchten, waar hij als een nauwelijks gedulde balling rondzwerft. Ook hierin is weer overeenkomst tusschen Stalin en Hitler—Mussolini. De laatste schrok er niet voor terug, lastige medestanders uit den weg te ruimen, evenmin als Hitler er bezwaar in zag zijn vroegere vrienden, die tegen hem opstonden, (Rhoem c.s.) te laten neerschieten. Met ijzeren wil heeft

Stalin zijn hervormingen doorgezet, onbewogen als een rots.

De communisten geven nu, achteraf, aarzelend toe, dat er vooral in '33 hongersnooden geweest zijn, als gevolg van sabotage der boeren, die zich tegen collectiviseering van het landbouwbedrijf verzetten.

Maar ten slotte won toch de ongenadige wil van den dictator. De opzet van 't vijfjaren plan was o. a., dat de boeren werktuigen en vee inleveren

zouden om verder in coöperatie, geassisteerd door de staatstractors, te werken ten behoeve van den Staat. Maar liever dan dat slachtten ze hun vee af, en liever dan hun graan af te geven, lieten ze het rotten op het land.

Dit beteekende muiterij. En Stalin trad handelend op. Graan-opzamelaars gingen het platte land af, en namen 't geen de boeren voor eigen onderhoud gered hadden, af. De regeering zou wat graan der steden hebben kunnen reserveren voor de boeren, maar Stalin besliste, dat ze 't gelag voor hun rebellie te betalen hadden.

En ze verhongerden. Cijfers, eerst thans openbaar geworden, doen ons huiveren!

Doch Stalins stalen wil overwon.

De hongersnood brak het laatste verzet van de boeren. Sindsdien is de collectiviseering langzaam en geleidelijk voortgegaan.

Stalin weet zijn leven voortdurend in gevaar.

Hij leeft in één durende vrees voor een sluipmoord.

Als hij reist, doet hij dat in gepantserde treinen, met enorme militaire bezetting.

Hij heeft een landhuis, ongeveer een uur van Moskou verwijderd; het heele landgoed is door een hoogen muur omgeven, en de toegangsweg is dag en nacht zwaar bewaakt. Om naar Moskou te rijden, gebruikt Stalin drie snelle Packards, en de volgorde der wagens waarin hij met zijn lijfwacht zit, wordt dagelijks gewijzigd!

Het pleit voor het gezond verstand van den leider der Nederl. Revolutionnaire Socialisten, Schmidt, dat hij eindelijk met zijn partij brak, en tot het inzicht kwam, dat een dergelijke dictatuur als die van Stalin, in wezen toch geen haar verschilt, en niets beter is, dan de door hem zoo gehate en bestreden fascistische dictatuur.

Beiden beteekenen den dood van alle gezonde geestelijke ontwikkeling, van gewetens- en gedachtenvrijheid. Den dood van het individu en de persoonlijkheid.

Geve God, dat Nederland voor zoo'n dictatuur, van welke zijde dan ook, bewaard blijve, en dat het ons gegeven worde onder de wijze regeering der Oranjes „een gerust en stil leven te leiden.”

Het Oranjehuis, aan 't bewind gekomen, als reactie op onderdrukking en knechting van de gewetens- en godsdienst-vrijheid, is en blijft de beste waarborg voor deze hoogste goederen.

G. J. Peelen

Stalin